

Osztálykirándulásunk

Szeptember 9-én csütörtökön a 11.B osztály a népkerti vonat állomásról 8:05kor elindult Verőcére. De itt még nem egyenesen Verőcére mentünk mert a Szegedi Pályaudvaron átszálltunk egy kabinos vonatra, amit nagyon szerettünk. Majd Kiskunfélegyházán az osztály többi tagját is felvettük és Budapestig meg se álltunk. Majd Budapesten a Nyugati Pályaudvaron is átszálltunk egy olyan vonatra, ami már a Verőce melletti kis faluig vitt minket.

Ezt a vonatot különösen élveztük és szerettük mert 2 emeletes volt és nagyon jó volt róla a kilátás. Majd amikor meg érkeztünk akkor egy kb 20 perces séta várt ránk. A szállásunk mindentől elrejtve egy kis völgyben volt. Faházakba laktunk, amit nagyon szerettünk és minden este főztünk és beszélgettünk a tűz mellett. Amikor megérkeztünk és kipihentük az út fáradalmait megindultunk Verőce felé. Ott lesétáltunk a Duna partra és egy kis szabad programmal ütöttük el az időt. Majd Verőce felfedezése után vissza indultunk a szállásra ahol egy jó kis fagyűjtés várt ránk az aznapi tűzhöz. Majd amikor elkészült a tűz elkezdük a szalonnasütést és közben az élet nagy dolgairól filozofáltunk. Éjszakára igen csak hideg lett, de a tűz mellett minden szuper volt. Másnap reggel finom svédasztalos reggeli várt minket majd elindultunk a faluba, és onnan vonattal a Duna felé vettük az irányt, ahonnan komp vitt át minket a túloldalra. Ott egy nagyon szép kastélyba egy igazán izgalmas túrlat vezetésen vettünk részt. Majd elindultunk a Fellegvárba, amit többen nehezebben viseltünk, de megcsináltuk és felértünk. De megérte, mert csodálatos kilátás várt ránk majd a Fellegvár bejárása után elindultunk lefelé, amit már sokkal jobban szerettünk mint a felfelé sétát. Majd amikor le értünk a komp indulásáig kipihentük a séta fáradalmait és elindultunk visszafelé, majd vonattal visszamentünk Verőcére. Amikor visszaértünk a szállásra elővehettük háziasszony tudásunkat, mert elkezdtük csinálni az aznapi vacsorát, ami paprikás krumpli volt. Nagyon szerettük ezeket a készülődéseket, mert nagyon jókat beszélgettünk közben. Majd ismét fagyűjtésre indultunk. Este a ropogó tűznél mindig nagyon jó volt a hangulat, majd amikor mindenki visszavonult a faházába, akkor is nagyon jókat beszélgettünk alvásig. Majd eljött a legfárasztóbb nap de az előtte ismét nagyon jó reggeli várt minket majd elindultunk a kisvasúthoz ami fel vitt minket egy nagy dombra, amiről egy jó hosszú séta várt ránk vissza a szállásig. Elég fárasztó volt de sokat erősödtünk és szuper volt közben a hangulat. Amikor vissza értünk mindenki kidőlt a faházába, de egy kis pihenés után újra eljött a vacsora készítés, ami egy mindent bele volt. Aznap este nagyon jót sakkoztunk és akkor is jót beszélgettünk, de sajnos el érkezett az utolsó este. Amikor vége lett a vacsorának és a tűz

melletti beszélgetéseknek, akkor mindenki elkezdett összepakolni a faházába és készülődni a másnapi hazaútra, mert másnap reggel elég korán indultunk a vonathoz. Ami elvitt minket a Budapesti Nyugati Pályaudvarra ahol volt egy kis szabadidőnk, de utána elindultunk és Kiskunfélegyházáig meg se álltunk. Ismét nagyon jó volt a hangulat a vonaton. Majd Kiskunfélegyházán megálltunk és az osztály egyik részétől ott elbúcsúztunk. Majd a többiekkel Szeged felé vettük az irányt. Szegeden át szálltunk a hódmezővásárhelyi vonatra és Szeptember 12-én vasárnap 12 körül megérkeztünk a Népkerti megállóba. Nagyon jó volt otthon lenni újra a családdal.

Nagyon élveztük ezt az egész kirándulást, és nagyon köszönjük a kísérést és a sok jó élményt osztályfőnökünknek Polányi Géza Tanár Úrnak és Rébék János Tanár Úrnak. Ez egy felejthetetlen osztálykirándulás marad.